

Çözemedim Gitti

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Nisan 2014

Sorarım kendime zaman zaman;
Umarsız mı olmalı şu yeknesak düzende.
Ya hüzne ne demeli
Her daim muhaliftir neşeye.
Çok mu gülmek bana,
Yeri geldi mi
Güller açsa da ara ara
Hani ismimle müsemma.

Yoksa kifayetsiz miyim
Bir o kadar yalın ve içten
Ne varsa dile getirdiğim
Hissederim en derinden...

Erişilmezliğinde ufkun
Kanat açarım enginlere,
Bazen bitik bir o kadar durgun.
Bir muammadır benlik denen
Yeri geldi mi kendini yeren.
Bazen koca bir boşluktur ruha hükmeden.
İnsanım ne de olsa; etten kemikten
Ara sıra nüktedan
Zaman zaman nutku tutkun.

Severim kendimce, en az kendim kadar,
Bazen sorarım kendime;
Nedir gerçek nedir yalan olan.
Çözemedim gitti;
Nedir çözümsüz yapan kimlikleri
Yeri geldi mi yerdim
Ne varsa önümde bir bir dizili.

Çetrefilli bir yol boydan boya uzanan
Sayısız diken can yakan.
Çamur toprak bir yanda

Eşsiz kokusu aşkın
Boram boram tüter burnumda.

Olabildiğince insan;
Sanma ki marifettir sözü zalimin
O masum yürekleri burkan.
Ne yalnızım ne kalabalık
Bir o kadar kadirşinas.
Dilimde tutturmuşum içli bir şarkı,
Bir elimde coşar kırık saz.

Aşkın, sevginin her daim tezahürü
Yakmaz mı sönmez ateşin közü.
Hüzün sardı saralı şu garip gönlü
Göremedim gitti gün yüzü.